

Veirlig, som forsinkter den ene Plantes Væxt, fremfsyn-
der den Andens; angribes den ene Slags ved Sygdom
eller skadelige Insekter, undslipper derimod den Anden;
hvorimod man, naar man er aldeles afhængig af at
den enkelte Sæd eller Frøsart lykkes, stundom ved Mis-
vært i denne Henseende seer sin hele forventede Høst
paa eengang aldeles ødelagt.

A. Thaer's Mindestøtte i Leipzig.

Ved de tydske Land- og Forstmænds Forsamling i
Altenburg i Aaret 1843 bragte Dr. Crusius fra Leip-
zig den allerede tidligere aabnede Subskription for Op-
førelsen af en Mindestøtte over A. Thaer paa Banc.
Der vare dengang tegnede Bidrag til et Beløb af
4000 Rd. og man haabede ved fortsatte Bestræbelser
at kunne fremdeles tilveiebringe de endnu manglende
5000 Rd. Bemeldte Forsamling besluttede eenstemmig
at bivaane den i Leipzig nær forestaaende Festslighed ved
Nedlægning af Grundstenen til Mindestøtten. — Syv
Aar ere siden forløbne; den af Rietschel i Dresden ud-
førte Statue er nu reist; Thaer's skønneste Mindes-
mærke forbliver dog Godsset Moglin, hvis Navn han
gav europæisk Berømmelse.

Den 28de September 1850 foregik den høitidelige
Afdækning af Thaer's Mindestøtte paa Promenaden ved
„Rosplassen“ i Leipzig. Et Antal af 150 af de i
Magdeburg forsamlede Land- og Forstmænd var kom-

met herhid med et Extratog henimod Kl. 4 om Eftermiddagen, for at overvære Høitideligheden, og begav sig i Procession, med Stadens Embedsmænd og øvrige Indbudne, fra Univerfitets-Bygningen til Statuen. Her udviklede Formanden for Thaer-Comiteen, Dr. Crusius, ved en Paraplui beskyttet mod den heftigt nedstrømmende Regn, i en simpel hjertelig Tale den Feiredes store Fortjenester og henviste til hans Disciples Forbindtlighed, at forunde deres Taknemmelighedspligt imod den store Lærer et værdigt Udtryk; dette staaer nu for Dem i Skikkelse af et herligt Monument. — I det samme Dieblif faldt Statuens Bedækning; fra den hele Forsamling tonede et glad Udraab og man priste i Hjerter den Kunstner, der havde skabt noget saa Skiont saavel som den ædle Landmand, som har givet Anledning dertil. Dr. Crusius overgav herpaa Mindesmærket til Forstanderen for de tydske Land- og Forstmænds 13de Forsamling, Dverpræsident Bonin, som nu fra sin Side overantvordede det til Staden Leipzig, i hvis Navn Borgemeester Koch overtog det med Løfte om at beskytte og ære det. Sluttelig førte Dr. Crusius den Forevigeses Søn, Land-Defonomiraad og Directeur Thaer fra Møglin frem for Forsamlingen; inderlig rørt udtalte denne Sidste følgende Ord: „Jeg takker Dem, mine Herrer, jeg takker og raaber: Velkommen! — Velkommen til det Sted, hvor Taknemmeligheden har vundet Skikkelse og Form, paa det at den kan tale til den kraftige Ungdom: ogsaa her bliver høstet som man saaer; — opfordre den til at leve for det Vædler, det Storre; — hylde Videnskaben med kraftig Iver, denne

høiere, hvem hverken Bierge eller Strømme eller Lande sætte Grændser, — den som overalt, hvor der findes en Jordbund, udbreder Aandens Betsignelse ligesom Dagslyset. Dertil sigter min Stræben, men — jeg er en svag Kraft, ikke kan jeg skabe saaledes som Mesteren; jeg er kun hans Tiener; men den Bevidsthed at være Mesterens og Faderens Tiener, giver mit Liv og min Birken Glæde og Kraft og saaledes ogsaa et Birkfomhedens Sværd. Det er jo min Opgave, ved Ord og Daad at kundgiøre, at Aandens Frugt, dens Ord og dens Være ere Sandhed. Men for Dem, Monumentets ædle Grundere, fremvære den lønnende Tak i den yngre Slægts Birken og Aandsdannelse, gaaende i Arv igiennem kommende Generationer. Familien Thæers og min personlige Tak være den første liden Gave. — A. Thæer sagde: Det har været mit Livs Opgave, at gjøre Landvæsenet til den tænkende Mand's nyttige og værdige Betsæftigelse. Han paakaldte derfor de aandige Kræfter og opbyggede af dem Bidskabens Tempel." Dermed var den offentlige Høitidelighed sluttet og den fulgtes af et simpelt Maaltid i Hotel de Pologne, i hvilket største Delen af de ved hiin Tilstedeværende deeltog.

Det oprindelige Udkaft til Statuen er i Udførelsen blevet væsentligen forandret, idet Symbolerne for Landvæsen og Udproduktion: Ploven og Bæderen ere bortfaldne, saa at vi alene skue A. Thæer, som Lærer og Forfatter med den hævede Haand og Papiirrullen, fuld af Værdighed og imponerende. Paa en omtrent 5 Fod høi og 3 — 4 Fod bred Marmorpedestal staaer den

7 Fod høie Statue i Bronze-Afstøbning, udført i det Grev Einsiedel til Rauchhammer tilhørende Stoberi. Fundamentet bærer den Indskrift med forgyldte Træk: Af tydske Landmænd helliget deres hæderværdige Lærer Albrecht Thaer MDCCCL. Omkostningerne ved Mindestøtten udgjøre 9300 Rd.; Anskaffelsen af Trinene, hugne af flegst Granit, saavelsom af Jerngitterne overtoges af Byen Leipzig, som jo vistnok kan lykønske sig til at være bleven beriget med en sstion Prydelse. Vi ville ønske, at den Plads, hvorpaa Mindesmærket er reist, maatte — for at dette kunde desmere fremhæves efter Fortieneste — blive gjort rummeligere og at navnlig Gruppen af Træer henimod „Rossplassen“ maatte fiernes da den betager Udsigten til Statuen.

Forestaaende er meddeelt efter den i Leipzig udkommende illustrerede Tidende, Nr. 379 for d. 5te October 1850; i det foregaaende Nummer leverer samme Blad nogle Bidrag til A. Thaers Biographie, i det Væsentlige indeholdende hvad allerede findes i nærværende Tidsskrifts 2det Bind 2det Hefte (1840), i Kammeraad Drewsens danske Bearbejdelse af Professor W. Korte's i 1839 i Leipzig udgivne Skrift over Albr. Thaers Levnet og Birken.